

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

SPLIT

Na broj: St-397/2013

Protiv toč.II Rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-648/2025-4 , od 10. travnja 2025. i toč IV. I V. Rješenja Trgovačkog suda u Splitu St-397/2013 od 21.siječnja 2025. donesenih u zaključenom stečajnom postupku nad dužnikom Split Ship Management d.o.o. Split, 114. brigade 12, MBS 060001149, OIB 98656583257 ,razriješeni stečajni upravitelj Zoran Miletić, Split, Nazorov prilaz 1A, OIB: 73025684607, po punomoćniku Nikici Bojkici, odvjetnici u Splitu, pravovremeno, podnosi

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Toč. II. Rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-648/2025 -4, od 10.travnja 2025. odbijena je kao neosnovana žalba Zorana Miletića i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-397/2013-634 od 21. siječnja 2025., u točkama IV. i V. izreke. kojim je odbijen zahtjev razriješenog stečajnog upravitelja Zorana Miletića, OIB: 73025684607, Split, Nazorov prilaz 1A za određivanjem nagrade za rad u ovom stečajnom postupku kao neosnovan te mu je naloženo da u roku od 8 dana od pravomoćnosti pobijanog rješenja, izvrši povrat isplaćenih predujmova s osnova nagrade stečajnom upravitelju u ukupnom iznosu 35.839,56 eura neto dužniku SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o., OIB: 98656583257, Split, 114. brigade 12

Prijedlog za dopuštenje revizije podnosi se zbog pravnih pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njenoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a **osobito zbog toga što je u prvostupanjskom a potom i u drugostupanjskom postupku došlo do osobito**

teških povreda određaba postupovnih pravila te pogrešne primjene materijalnog prava, a posljedično, nesporno su povrijeđena temeljna ljudska prava podnositelja prijedloga za dopuštenje revizije zajamčena Ustavom RH i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a posebno čl. 29, Ustava RH, pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama.

- Prvenstveno se mora istaknuti da postupanje suda drugog stupnja kada u odluci po žalbi žalitelja isti ne razmatra, pa tako i ne cijeni ozbiljne žalbene i navode kojima je dovedeno u pitanje pravilnost i potpunost utvrđenja odlučnih činjenice i zaključaka prvostupanjskog suda te pravilna primjena materijalnog prava, slijedom čega u obrazloženju drugostupanjske odluke drugostupanjski sud ne daje valjane razloga za svoju odluku, što predstavlja **osobito tešku povredu određaba parničnoga postupka** zbog čega je podnositelju prijedloga za dopuštenje revizije **povrijeđeno ustavno pravo zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske, pravo na pravično (i pošteno) suđenje u smislu prava na obrazloženu odluku kao i prava na pristup sudu**, a koji stav je zauzet i u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj Rev-315/2024 -2 od 08. svibnja 2024., koje se dostavlja u prilogu, a kojoj se navodi:

„Ustavno pravo na pravično suđenje jamči zaštitu od arbitrarnosti u odlučivanju sudova i drugih državnih tijela. Stoga, obrazloženje sudske odluke koje ne sadrže ozbiljne relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je odlukom dana, upućuje na zaključak o postojanju arbitrarnosti u postupovnom ili materijalno pravnom smislu (tako Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj U-III/5748/2014 od 11. prosinca 2014.).

Sudska odluka odnosno odluka drugih tijela javne vlasti smatrat će se arbitrarnom (proizvoljnom) u mjeri koja dovodi u pitanje pravičnost postupka ako ne sadrži dostatni pravno relevantne razloge, odnosno ako su razlozi za njezino donošenje utemeljeni na faktičnoj ili pravnoj pogrešci koja za svoju posljedicu imaju uskratu pravne zaštite. (tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj U-III/3226/2022 od 11. srpnja 2023.).

Nadalje, Ustavni sud Republike Hrvatske, u odluci poslovni broj U-III/3226/2022 od 11. srpnja 2023. navodi: „sudska odluka odnosno odluka drugih tijela javne vlasti smatrat će se arbitrarnom (proizvoljnom) u mjeri koja dovodi u pitanje pravičnost postupka ako ne sadrži dostatni pravno relevantne razloge, odnosno ako su razlozi za njezino donošenje utemeljeni na faktičnoj ili pravnoj pogrešci koja za svoju posljedicu imaju uskratu pravne zaštite.“ (npr. predmet Europskog suda za ljudska prava Urot protiv Turske broj 53561/09 i 13952/11 paragraf 68. presuda od 27. studenoga 2018.).“

Primjenjujući navedena pravila na ovaj konkretni slučaj, može se zaključiti da obrazloženje pobijane drugostupanjske odluke u kojem se ne odgovara na ozbiljne

žalbene navode (a koji se između ostalog temelje i na obrazloženju i uputama iz radnijih ukidnih rješenja odluka tog drugostupanjskog suda donesenih u istoj pravnoj stvari), predstavlja arbitrarno obrazloženje, jer drugostupanjski sud ne samo da nije iznio relevantne i dostatne razloge za svoju rješenje, već nije dao nikakve razloge za isto u odnosu na žalbene navode razriješenog stečajnog upravitelja te svojim postupanjem nije otklonio svaku sumnju u arbitarnost postupanja i odlučivanja.

Naime, u obrazloženju rješenja PŽ-3615/23, od 05. prosinca 2023, na koje se obrazloženje Visoki trgovački sud pozvao i u trećem ukidnom Rješenju navedeno je:

„NEOSNOVANO PRVOSTUPANJSKI SUD ODLUČNU ČINJENICU ZA ODREĐIVANJE PRAVA NA NAGRADU NALAZI ISKLJUČIVO U PRAVOMOĆNOJ ODLUCI O RAZRJEŠENJU ŽALITELJA S OBZIROM NA TO DA JE ŽALBU ŽALITELJA DRUGOSTUPANJSKI SUD ODBACIO KAO NEDOPUŠTENU, A ŽALBU VJEROVNIKA ODBIO KAO NEOSNOVANU. RADI SE O RJEŠENJU POSLOVNI BROJ PŽ-345/22 U KOJOJ SE IZMEĐU OSTALOG NAVODI DA JE POSTUPANJE ŽALITELJA U STEČAJNOM POSTUPKU BILO PROTIVNO ZAKONSKOJ ODREDBI KOJOM SU PROPISANE DUŽNOSTI STEČAJNOG UPRAVITELJA UKAZUJUĆI NA ODREĐENE NEPRAVILNOSTI

.... MEĐUTIM, PREDMET TOG RANIJEG DRUGOSTUPANJSKOG POSTUPKA NIJE BILO PODROBNJE ISPITIVANJE OBUJMA SVIH NJEGOVIH POVREDA DUŽNOSTI, A ISTO TAKO I OBAVLJENIH DUŽNOSTI I ONIH RADNJI I OBAVLJENIH POSLOVA KOJI SU PRIHVAĆENI OD STRANE VJEROVNIKA NA SKUPŠTINAMA VJEROVNIKA KAO I ONIH POSLOVA KOJI SE ODOSE NA PODNESENE IZVJEŠTAJE STEČAJNOM SUCU I SVIH POSLOVA KOJE JE OBAVIO I NAVEO U ŽALBI. O TOME SE PRVOSTUPANJSKI SUD NIJE IZJASNILO.“

„ODREDBU ČL. 94. ST. 7. SZ-A NIJE MOGUĆE PRIMIJENITI I NA VRAĆANJE PRIMLJENOG JER O VRAĆANJU PRIMLJENOG SUD ODLUČUJE PREMA ODREDBI ČL. 91. ST. 4. SZ-A. TO BI ZNAČILO DA SUD MORA UTVRDITI JESU LI ISPUNJENE PRETPOSTAVKE VRAĆANJA PRIMLJENOG TEMELJEM NAVEDENE ZAKONSKE ODREDBE, A ZBOG POGREŠNOG PRAVNOG PRISTUPA PRVOSTUPANJSKOG SUDA KOJI JE ODLUČIO O VRAĆANJU PRIMLJENOG PRIMJENOM ODREDBE ČL. 94. ST. 7. SZ-A IZOSTALI SU RAZLOZI O ODLUČNIM ČINJENICAMA U SKLADU S ODREDBOM ČL. 91. ST. 4. SZ-A.“

U obrazloženju rješenja 53 PŽ-482/2024-5, od 13. veljače 2024. između ostalog

„UKAZANO JE NIŽEM SUDU NA NEDOSTATNE, NEJASNE I NERAZUMLJIVE RAZLOGE O POVRATU ISPLAĆENOG PREDUJMA S OBZIROM NA NEPOSTUPANJE STEČAJNOG SUCA U OBAVLJANJU NADZORA NAD RADOM STEČAJNOG UPRAVITELJA. U POBIJANOM RJEŠENJU PRVOSTUPANJSKI SUD NAVODI KAD JE BIO ODLUČIO PROVESTI NADZOR NAD RADOM STEČAJNOG UPRAVITELJA I PROVEDENIM VJEŠTAČENJEM UTVRDIO NIZ NEPRAVILNOSTI. RANIJIM ZAKONOM BILO JE PROPISANO ISTO KAO I KASNIJIM ZAKONOM DA RAD STEČAJNOG UPRAVITELJA NADZIRU SVA TIJELA STEČAJNOG POSTUPKA. JEDNA OD TEMELJNIH OVLASTI STEČAJNOG SUCA PROPISANA ZAKONOM JE DA NADZIRE RAD STEČAJNOG UPRAVITELJA I DAJE MU OBVEZATNE UPUTE U SKLADU SA ZAKONOM. TAKVIH UPUTA

OČIGLEDNO NIJE BILO VIŠE OD ŠEST GODINA TRAJANJA STEČAJNOG POSTUPKA. PRAKTIČKI CIJELO TO VRIJEME STEČAJNI UPRAVITELJ JE OBAVLJAO NEKE POSLOVE, DOBIVAO PREDUJAM NAGRADE, SPIS STEČAJNOG PREDMETA KOLAO JE DO VIŠEG SUDA, VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE, USTAVNOG SUDA, VODILE SU SE I RJEŠAVALE PARNICE O IMOVINI I PRAVIMA VJEROVNKA. RADILO SE O IZUZETNO DUGOM RAZDOBLJU.“....

„U TOČKI 8. OBRAZLOŽENJA DRUGOSTUPANJSKE ODLUKE PŽ-3615/23, BEZ POTREBE PONAVLJANJA, UKAZANO JE PRVOSTUPANJSKOM SUDU NA NEDOSTATNOST RAZLOGA O TOME ŠTO JE ŽALITELJ OBAVIO TIJEKOM OBNAŠANJA DUŽNOSTI, A PRVOSTUPANJSKI SUD U PONOVLJENOM POSTUPKU NIJE RASPRAVIO U POTPUNOSTI O ČEMU SE RADI, VEĆ JE UKAZIVAO DA TO ŠTO JE ŽALITELJ RADIO, U BITNOM, NIJE BILO DOBRO. MEĐUTIM, NIJE RASPRAVLJENO ZBOG ČEGA SUD ODMAH PRILIKOM RAZRJEŠENJA ŽALITELJA ZBOG NESAVJESNOG OBAVLJANJA DUŽNOSTI NIJE POSTUPIO U SKLADU S ODREDBOM ČL. 91. ST. 4. SZ-A KOJI PROPISUJE VRAĆANJE PRIMLJENOG.

U prvostupanjskom rješenju donesenom u ponovljenom postupku, a koje rješenje je u pobijanom dijelu potvrđeno osporenom odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-648/2025, od 10. travnja 2025-, kao razlozi za odbijanja zahtjeva razriješenog stečajnog

„Iz stanja spisa proizlazi da nisu ispunjeni uvjeti za primjenu citiranog članka 10. Uredbe/15 jer je raniji stečajni upravitelj Zoran Miletić razriješen zbog nesavjesnog obavljanja dužnosti u smislu članka 94. stavka 7. SZ/15.

Prema mišljenju ovog suda, činjenica da je u izreci tog rješenja navedeno da se Zoran Miletić razrješuje "radi neurednog obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja", ne utječe na činjenicu da iz obrazloženja toga rješenja te iz obrazloženja rješenja višeg suda kojim je potvrđeno prvostupanjsko rješenje, kao i iz cjelokupnog spisa, nedvojbeno proizlazi da je raniji stečajni upravitelj Zoran Miletić razriješen zbog nesavjesnog obavljanja dužnosti. Svi propusti Zorana Miletića su detaljno pobrojani u rješenju suda od 31. prosinca 2021. kojim je razriješen pa se isti radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja neće ponovno iznositi u ovom rješenju. U ovom rješenju će se samo citirati dio rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ345/2022-2 od 31. siječnja 2022., a iz kojeg nedvojbeno proizlazi i da viši sud potvrđuje da je Zoran Miletić razriješen zbog nesavjesnoga obavljanja dužnost „

Iako, dakle u ponovljenom postupku prvostupanjski **sud nije postupio po uputama iz ranijih ukidnog rješenja**, već svoju odluku u odnosu na podnositelja prijedloga za reviziju temelji isključivo **na obrazloženju rješenja protiv kojeg podnositelj prijedloga nije imao pravo na žalbu**, razlozi navedenu u obrazloženju tog rješenja otklonjeni dokazima priloženim stečajnom spisu kod donošenja odluka

o nagradama za rad stečajnih upravitelja te proizlaze i iz pripremnih osnova samog stečajnog plana , a koji nisu ni razmatrani a kamoli cijenjeni pobijanim odlukom, i to dokazi :

- da je stečajni sud bio stava da se sa donošenjem rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama sačeka do donošenja odluke revizijskog suda po reviziji izjavljenoj od strane zakonskog zastupnika dužnika do otvaranja stečajnog postupka (a što se u obrazloženju rješenja o razrješenju stavlja na teret razriješenom stečajnom upravitelju)
- da se pasivnost stečajnog suda i stečajnih vjerovnika u periodu od otvaranja stečajnog postupka odnosno održavanja prvog ispitnog i izvještajnog ročišta koje je bilo 10. rujna 2015. do donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama i upućivanju u parnicu, koje je doneseno dana 22. ožujka 2021., rješenjem o razrješenju stavljaju na teret razriješenom stečajnom upravitelju, pri čemu mu nije dana mogućnost da se o tome prethodno izjasni.
- da je od održavanja prvog ispitnog i izvještajnog ročišta do dana donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama proteklo 7 godina, u kojem periodu je stečajni upravitelj obavljao svoju dužnost i uprihodio u stečajnu masu sredstva, t
- da ispitno ročište na kojem se stečajni upravitelj trebao posebno izjasniti o tražbinama vjerovnika Croatia osiguranje i Hetaresolution Leasing stečajni sud sazvaio 14. svibnja 2021., a nakon primitka odluke revizijskog suda,
- da je razriješeni stečajni upravitelj podnosio redovna izvješća o tijeku stečajnog postupka i to: 10.09.2015., 16.03.2017., 09.02.2018., 08.11.2018., 14.03.2019., 24.07.2019., 18.10.2019., 04.02.2020., 07.06.2020., dva izvješća od 9.11.2020., 04.11.2020., 10.11.2020., 16.11.2020., 18.11.2020., 10.03.2021., 26.03.2021., 08.04.2021., 18.04.2021., 03.05.2021., 14.05.2021., 10.05.2021., 19.05.2021., 15.06.2021., dva izvješća od 29.06.2021., dva izvješća od 16.08.2021., izvješće od 26.08.2021., 5.09.2021., 15.09.2021.
- da na izvješća razriješenog stečajnog upravitelja ni vjerovnici a ni sud nije imao primjedbi
- da je na računu stečajnog dužnika na dan razrješenja (31.12.2021.) bilo 1.225.949,28 kn
- da razriješeni stečajni upravitelj nije ni na koji način nije pogodio društvo Brodsko upravljanje d.o.o., a ni drugim zakupoprincipima
- da se društvo Brodsko upravljanje d.o.o. nije koristilo većom površinom od one zakupljene, a što nedvojbeno proizlazi vještva vještaka Josipa Šituma iz rujna 2021 i njegovog dopunskog vještva iz studenog 2021., sačinjenih za potrebe postupka osiguranja dokaza koji se kod Trgovačkog suda u Splitu vodio pod brojem R1-44/2021 čime je dio rješenja o razrješenju koji se temelji na

navodima Nalaza i mišljenja Anisije Bešlić stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i poreze, u kojem ona na str.38. vještva neutemeljeno, neistinito, navodi da se taj vještak utvrdio da zakupodavac koristi površinu veću od ugovorene

- da je društvo Brodsko upravljanje d.o.o. od dužnika potraživalo iznos od 770.859,55 kn na ime plaćene komunalne i vodne naknade za poslovne prostore vlasništva stečajnog dužnika, temeljem Rješenja o utvrđivanju komunalne naknade donesenim od strane Grada Splita prije otvaranja stečaja nad dužnikom za obveznika plaćanja komunalne i vodne naknade za cijelu zgradu u kojoj su nalazili kako poslovni prostori dužnika tako i poslovni prostori u vlasništvu društva Elektrokomercdoo u stečaju Gradu Splitu mjesečne iznose komunalne naknade za cijelu zgradu, a pripadajući dio tog računa po jedinom važećem elaboratu iz 1998. provedenom u zemljišnim knjigama Brodsko upravljanje d.o.o. je fakturiralo dužniku i istovremeno plaćalo zakupninu.
- da se stečajni sud, umjesto da dostavi očitovanje vještaku na izjašnjenje, sam upustio u ocjenu isprava dostavljenih uz očitovanje, a za što ne posjeduje stručna znanja, te nevjerojatnom brzinom u samo par sati od primitka očitovanja kojemu priloži obimna dokumentacija, a koje očitovanje je dostavljeno unutar ostavljenog roka, na Staru godinu donio Rješenje o razrješenju dotadašnjeg stečajnog upravitelja i imenovanju novog stečajnog upravitelja i to primjenom odredbi Stečajnog zakona koje su stavljene van snage
- da se pasivnost stečajnog suda i stečajnih vjerovnika u periodu od otvaranja stečajnog postupka odnosno održavanja prvog ispitnog i izvještajnog ročišta koje je bilo 10. rujna 2015. do donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama i upućivanju u parnicu, koje je doneseno dana 22. ožujka 2021., rješenjem o razrješenju stavljaju na teret razriješenom stečajnom upravitelju ne dajući mu mogućnost da se o tome prethodno izjasni.

Dakle, unatoč svojim pravnim stajalištima i tumačenima izraženim u ranijim odlukama u ovoj pravnoj stvari drugostupanjski sud pobijanom odlukom potvrđuje prvostupanjsku odluku da bi razriješeni stečajni upravitelj nesavjesno obavljao dužnost pozivajući se na navod obrazloženje pravomoćnog rješenja o razrješenju **zbog neurednog obnašanja dužnosti, pa, suprotno svojim izraženim stavovima iz prethodnih rješenja u ovoj pravnoj stvari po kojoj odredbi čl.94.st.7. Stečajnog zakona , upravo pozivom na tu odredbu Stečajnog zakona drži da je osnovano prvostupanjski sud obvezao razriješenog stečajnog upravitelja na vraćanje primljenog.**

➤ Prijedlog za dopuštenje revizije podnosi se radi slijedećih pravnih pitanja koja su važna za odluku u ovoj pravnoj stvari, ali su važna i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu, a riječ je dijelom i o pitanjima o kojima nema prakse revizijskog suda

1. Ako je povodom iste stvari više puta ukinuta odluka suda nižeg stupnja i predmet vraćen na ponovno odlučivanje zbog nedostatnih, nejasnih, nerazumljivih i proturječnih razloga, s uputom drugostupanjskog suda da se u ponovljenom postupku rasprave sva sporna pitanja na koje je upozorio drugostupanjski sud u ukidnim rješenjima, je li drugostupanjski sud dužan utvrditi je li prvostupanjski sud postupio sukladno članku 377 stv 1 ZPP-a i ponovljenom postupku raspravio sva sporna pitanja na koje je ukazao i otklonio sve druge nedostatke
2. Je li drugostupanjski sud prilikom ispitivanja pravilnosti i zakonitosti prvostupanjske odluke povodom žalbe vezan svojim pravnim stavovima, mišljenjima i uputama danim prvostupanjskom sudu u svojim ranijim ukidnim rješenjima u istoj pravnoj stvari,
3. Može li se sudska odluka o pravu na nagradu za rad stečajnog upravitelja koji je imenovan za vrijeme važenja ranijeg Stečajnog zakona (NN 46/96,29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 133/12 i 45/13: dalje SZ/96) temeljiti na razlozima navedenim u obrazloženju druge pravomoćne sudske odluke donesene temeljem odredbi Stečajnog zakona SZ/96 po kojima razriješeni stečajni upravitelj nije imao pravo na žalbu, a izreka koje odluke ne isključuje pravo stečajnog upravitelja na nagradu za rad.
4. Može li se sudskom odlukom uskratiti osnovno ljudsko pravo na zaradu stečajnom upravitelju koji je dužnost stečajnog upravitelja obavljao dug niz godina u kojem periodu na njegovo postupanje nije bilo primjedbi niti od strane stečajnog suda niti od strane stečajnih vjerovnika, i čijim radom i postupanjem nije prozračena šteta niti stečajnoj masi ni stečajnim vjerovnicima, a dužnosti stečajnog upravitelja je razriješen zbog **neurednog** obavljanja dužnosti primjenom odredbi SZ/96, po kojim odredbama pravo na nagradu nema samo onaj stečajni upravitelj koji je razriješen zbog **nesavjesnog** obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja.
5. Kada se nakon pravomoćnosti odluke o razriješenu stečajnog upravitelja u stečajni spis dostave dokazi kojima se dovedu u pitanje razlozi navedeni u obrazloženju odluke o razriješenju stečajnog upravitelja zbog neurednog obavljanja dužnosti donesene primjenom odredbi SZ/96, protiv koje razriješeni stečajni upravitelj nije imao pravo žalbe, može li se odluka o pravu razriješenog stečajnog upravitelja na nagradu za rad temeljiti isključivo na navodima obrazloženja odluke kojom je taj stečajni upravitelj razriješen dužnosti.

6. Može li se odlukom o nagradama za rad stečajnog upravitelja mijenjati pravomoćna odluka o razriješenju stečajnog upravitelja zbog neurednog obavljanja dužnosti donesena primjenom odredbi SZ/96 i to na štetu razriješenog stečajnog upravitelja na način da se ponovno cijene razlozi navedeni u rješenju o razrješenju protiv kojeg razriješeni stečajni upravitelj nije imao pravo žalbe te donese novi zaključak o načinu obnašanja dužnosti tog stečajnog upravitelja i razlozima njegova razrješenja, iako razriješeni stečajni upravitelj protiv odluke o razrješenju nije imao pravo žalbe
7. Može li se stečajnog upravlja koji **nije** razriješen zbog nesavjesnog obavljanja dužnosti odlukom o nagradama za rad obvezati na vraćanje primljenih predujmova za rad, a posebno u situaciji kada u pravomoćnoj odluci o razrješenju nije utvrđeno da bi bili ispunjeni uvjeti navedeni u čl 91 stečajnog zakona, a niti je isti tom odlukom obavezan na vraćanje primljenog.
8. Ako pravomoćnom odlukom donesenom primjenom odredbi SZ/96 kojom se stečajni upravitelj razrješuje zbog neurednog obavljanja dužnosti ujedno isti i nije obavezan na vraćanje primljenih predujmova nagrade, ima li ta odluka učinak res iudicata za odlučivanje o pravu tog stečajnog upravitelja na nagradu.
9. Je li moguće temeljem odredbi čl.94,st.7. Stečajnog zakona obvezati razriješenog stečajnog upravitelja na vraćanje primljenog obzirom da su u čl.91. Stečajnog zakona taksativno navedeni uvjeti pod kojima sud može od razriješenog stečajnog upravitelja (ako odbije ispuniti nalog suda u svezi s predajom dužnosti, ako odbije ili nepotrebno odgađa predaju dokumentacije ili ako ne postupi prema nalogu suda za dostavu izvješća o određenim pitanjima) a ispunjenje tih uvjeta u prvostupanjskom postupku nije ispitano

Ova pitanja su važna kako za konkretnu pravnu stvar tako i radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, jer ima za cilj pravilnu primjenu zakonskih propisa i ujednačavanje sudske prakse, a radi se o pravnim pitanjima o kojima odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda RH odnosno o pravnim pitanjima o kojima nema prakse Vrhovnog suda, a posebno su važna kako bi se pravilno honorirao rad i trud stečajnih upravitelja sukladno obavljenim poslovima u zastupanju interesa stečajnog dužnika a u skladu s načelima stečajnog postupka te da bi se spriječilo nepravilne i subjektivne ocijene složenosti i pravilnosti poslova stečajnih upravitelja koji su imenovani za vrijeme važenja ranijeg Stečajnog zakona i na koji se kod odluke o razrješenju primjenjuju odredbe tog zakona, a stečajni postupak je završen u vrijeme važenja novog Stečajnog zakona.

- Osporenim rješenjima odbijen je zahtjev podnositelja prijedloga za dopuštenje revizije za određivanje nagrade za rad u predmetnom stečajnom postupku, te mu je naloženo

da u roku od 8 dana od pravomoćnosti izvrši povrat isplaćenih predujmova s osnova nagrade u stečajnom postupku u iznosu od 35.839,56 eura neto dužniku Split ship Management d.o.o. Split.

Podnositelj prijedloga za reviziju imenovan je stečajnim upraviteljem dužnika rješenjem o otvaranju stečajnog postupka u siječnju 2015. g , a razriješen je zbog **neuredno** obnašanja dužnosti Rješenjem od 31.12.2021. Dakle, isti je obašao dužnost stečajnog upravitelja skoro 7 godina, a danom njegovog razrješenja, a kako to proizlazi i iz izvješća novoimenovane stečajne upraviteljice na računu dužnika bilo je 1.225.949,28 kn

Rješenje o razrješenju **radi neurednog obnašanja dužnosti** doneseno je primjenom odredbi Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 46/96, 29/99, 129/00, Poslovni broj: 52 PŽ-482/2024-5 3 123/03, 82/06, 116/10, 133/12 i 45/13; dalje: SZ/96) iz 1996. godine za vrijeme važenja kojeg zakona je pokrenut stečajni postupak, a kojim je propisano da pravo na žalbu protiv rješenja o razrješenju imaju samo stečajni vjerovnici. Dakle, stečajni upravitelj nije imao mogućnosti izjaviti žalbu protiv tog rješenja, pa tako ni činjenice i zaključci suda iz tog rješenja nisu mogli biti ispitati po njegovoj žalbi.

Rješenjem o razrješenju razriješenom stečajnom upravitelju nije naloženo vraćanje primljenog, a niti je istim utvrđeno da bi on **nesavjesno** obavljao dužnost stečajnog upravitelja.

U ukidnom rješenju 53PŽ-482/24, a odnosu na navode obrazloženja rješenja o razrješenju navodi se:

„prvostupanjski sud navodi da su svi problemi u ovom stečajnom postupku posljedica neurednog obavljanja dužnosti žalitelja kao ranijeg stečajnog upravitelja. Neispitivanje tražbina nekoliko najvećih vjerovnika na ispitnom ročištu sud dovodi u vezu s postupanjem žalitelja. Pritom sud propušta ocijeniti navodno postupanje žalitelja s postupkom utvrđivanja tražbina u glavi V. ranijeg stečajnog postupka i obveze stečajnog upravitelja dovesti i u vezu s ovlastima stečajnog suca iz čl. 17. SZ/96. Osim toga nekakve projekcije što bi se dogodilo da su vjerovnici čije tražbine nisu bile ispitane i učinak neispitivanja njihovih tražbina ne proizlazi iz zapisnika s održanog ispitnog ročišta (list 960. do 965. spisa). Isto tako zaključak o posljedicama navodnog postupanja žalitelja da se ne donese rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama do odluke Vrhovnog odnosno Ustavnog suda Republike Hrvatske suprotan je s navedenim ovlastima stečajnog suca. Zastoj stečajnog postupka potpuno je suprotan temeljnoj svrsi stečajnog postupka, a rješenje o utvrđenim tražbinama ne donosi stečajni upravitelj već stečajni sudac u skladu s navedenom glavom V. SZ/96. Iz zapisnika je isto tako vidljivo da je stečajni sudac bio mišljenja da bi se na ročištu mogle ispitati tražbine, ali da bi rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama odgodio dok se ne odluči o reviziji. Prema tome, nejasno je kakav je utjecaj žalitelja na postupak donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama.

Stoga je očito da se odluka o nagradi za rad stečajnog upravitelja nije mogla donijeti bez upravitelja, a niti se istog moglo obvezati na povrati primljenim predujmova

U svojim ranijim odlukama u ovoj pravnoj stvari i to baš Rješenju 52-PŽ-2571/2023, od 29.kolovoza 2023, 52PŽ-3615/2023, od 5. prosinca 2023. i PŽ-482/2024 od 13. veljače 2024. drugostupanjski sud je konstantno upozoravao prvostupanjski sud na nejasne nerazumljive nelogične i proturječne tvrdnje prvostupanjskog rješenja, te unatoč tome prvostupanjski je sud ostao ustrajan u tome da je za dugotrajnost stečajnog postupka isključivo odgovoran stečajni upravitelj, ne prihvaćajući pri tom stajalište drugostupanjskog suda o primjeni odredaba Stečajnog zakona NN/96 za vrijeme važenja kojega je pokrenut predmetni stečajni postupak tako i kasnijeg zakon koji se djelomično primjenjuje i na postupke koji su u tijeku

Također, u svojim ranijim odlukama Visoki trgovački sud RH je uputio prvostupanjskom sud da obveze stečajnog upravitelja dovede u svezi sa ovlastima stečajnog suca iz čl.17 SZ/ 96, kao i na činjenicu da je razriješeni stečajni upravitelj kroz sedam godina obavljao određene poslove i uprihodio na račun dužnika znatna sredstva.

Zbog upornog ne postupanja sukladno uputama drugostupanjskog suda ukidnim rješenjem PŽ-482/2024 naređeno je da se postupak provede pred drugim sudcem pojedincem koji će uvažavajući shvaćanje drugostupanjskog suda odlučiti o nagradi stečajnim upraviteljima odnosno o povratu primljenih iznosa i za to dati valjane razloge,

Unatoč, svojim pravnim stavovima izraženim u ranijim ukidnim odlukama, kao i činjenici da je zbog ne postupanja po tim danim uputama u ukidnim rješenjima, osporenim rješenjem Visoki trgovački sud prihvaća odluku prvostupanjskog suda donesenu a bez da se postupilo sukladno danim uputama

A pobijanim odlukama nije raspravljeno zbog čega sud odmah prilikom razrješenja žalitelja zbog nesavjesnog obavljanja dužnosti nije postupio u skladu s odredbom čl. 91. st. 4. SZ-a koji propisuje vraćanje primljenog obzirom da čl. 94. st. 7. SZ-a nije moguće primijeniti i na vraćanje primljenog jer o vraćanju primljenog sud odlučuje prema odredbi čl. 91. st. 4. SZ-a., pa nije ni utvrđeno jesu li ispunjene pretpostavke vraćanja primljenog temeljem navedene zakonske odredbe.

Isto tako pobijanim odlukama nije ocijenjeno navodno postupanje žalitelja navedeno u obrazloženju rješenja o razrješenju s postupkom utvrđivanja tražbina u glavi V. ranijeg stečajnog zakona i obveze stečajnog upravitelja dovesti i u vezu s ovlastima stečajnog suca iz čl. 17. SZ/96., a niti su utvrđeni i cijenjani poslovi koji je podnositelj prijedloga za dopuštenje revizije obavio tijekom skoro 7 godina obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja u predmetnom stečajnom postupku.

Odluka o njegovom pravu na nagradu donesena je samo i jedino arbitrarnim tumačenjem arbitrarnih navoda obrazloženja pravomoćnog rješenja o razrješenju zbog neurednog obnašanja dužnosti, a koje rješenje moglo biti ispitano povodom žalbe podnositelja prijedloga za reviziju obzirom da na žalbu nije imao pravo. Ovo tim više što tim rješenjem nije utvrđeno da bi razriješeni stečajni upravitelj nesavjesno obavljao dužnost, a niti je to u obrazloženju igdje

izrekom navedenom. Kako odlukom o razrješenju razriješeni stečajni upravitelj nije obvezan na vraćanje primljenog iznosa to nedvojbeno razriješeni stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za rad koja mu se pobijanim odlukama uskraćuje.

Dakle, očito je da sud prvog stupnja a potom i sud drugog stupnja nesporno su počinili teške povrede postupka utemeljene na ZPP-u, kao i pogrešno primijenili materijalno pravo na štetu Zorana Miletića odbivši njegov zahtjev za određivanje nagrade za rad u ovom stečajnom postupku i obvezujući ga na vraćanje primljenih predujmova, pa se

predlaže

da se dopusti revizija protiv toč. II. Rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-648/2025 -4 od 10.travnja 2025. kojom je odbijena je kao neosnovana žalba Zorana Miletića i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-397/2013-634 od 21. siječnja 2025., u točkama IV. i V. izreke. kojim je odbijen zahtjev razriješenog stečajnog upravitelja Zorana Miletića, OIB: 73025684607, Split, Nazorov prilaz 1A za određivanjem nagrade za rad u ovom stečajnom postupku kao neosnovan te mu je naloženo da u roku od 8 dana od pravomoćnosti pobijanog rješenja, izvrši povrat isplaćenih predujmova s osnova nagrade stečajnom upravitelju u ukupnom iznosu 35.839,56 eura neto dužniku SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o., OIB: 98656583257, Split, 114. brigade 12

Zoran Miletić, po punomoćniku

Popis troška:

Sastav prijedloga za reviziju	1500,00 Eura
+ PDV 25 %	375,00 Eura
Ukupno	1.875,00 Eura

*Prilog: sva ukinuta prvostupanjska rješenja o nagradi stečajnih upravitelja
sva ukidna rješenja u ovoj pravnoj stvari
rješenje o razrješenju zbog neurednog obavljanja dužnosti*